

РЕШЕНИЕ

№ 2101

гр. София, 31.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 02.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **9690** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.13 ал.6 от Закона за социално подпомагане /ЗСП/.

Образувано е по жалба на З. К. С. от [населено място] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/138/28.08.2020г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (Д„СП“) – М., потвърдена с Решение № 22-РД06-0194/23.09.2020 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“–С.–град (РД„СП“ – С. град), с която на жалбоподателя е отказана еднократна помощ при инцидентни нужди по чл. 16 ППЗСП.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата си, по съображения изложени в съдебното заседание, както и в молба становище от 11.01.2021г. Сочил, че по подадено от него заявление за отпускане на социална помощ по чл.16 от ППЗСП има постановен отказ, който е отменен от състав на АССГ и съдът не е дал указания да се извърши социална анкета след 20 дневния срок, предвиден за извършването ѝ. Прави доказателствени искания и сочи, че по време на посещенията на социалните работници бил в карантина, вследствие заболяване от корона вирус, което не може да удостовери с писмени доказателствата, защото не се е тествал. Иска отмяна на оспорената заповед.

Ответникът директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., чрез процесуалния си представител – юриконсулт С. – Г. в писмено отговор и в позиция по същество / чрез юриконсулт К./ оспорва жалбата. Поддържа, че както със

заявлението за подпомагане, така и впоследствие жалбоподателят не е представил доказателства за инцидентен характер на нуждата си от подпомагане. Представя заповед № РД 01-0479/13.03.2020г. на Изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане, с която са въведени протиепидемични мерки, вкл. и отлагане на проверки по домове на лица или посещения на адрес от служители на АСП с изключение на неотложните случаи в които е застрашен живота или здравето на хора в риск, като тази мярка е въведена за срок от 13.03.2020г. до 29.03.2020г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното:

Със заявление-декларация вх.№ ЗСП/Д-С-М/138 от 18.03.2020г. жалбоподателят З. С. е поискал отпускане на еднократна социална помощ за оживяване и съществуване в извънредното положение (лекарства, храна, хигиенни нужди и др.)". Декларирал е, че няма други доходи освен от пенсия и живее в едностайно съсобствено жилище. Към заявлението не е представя други документи. По повод на подаденото заявление-декларация е изготвен социален доклад, от който е видно, че настоящият адрес на заявителя не е посетен. Социалната анкета е проведена на 26.03.2020 г по телефона от социален работник поради въведеното извънредно положение в страната, за което е изготвен протокол. От него е видно, че С. е споделил, че се притеснява от създалата се обстановка в страната, в момента е с влошено здравословно състояние и има нужда от закупуване на лекарства. Не е посетил лекаря си и няма медицински документи, отнасящи се до здравословното му състояние.

С. е разведен, пенсионер, има две пълнолетни деца: син и дъщеря, които живеят отделно от него. И двамата работят и са осигурени. С. има постоянен доход от пенсия. Не е лице с увреждане и не представя медицински документ, от който да е видно, че има възникнал инцидентно здравен проблем, поради който се нуждае от вземане на лекарства. Не сочи и битов инцидент. Социалният работник е дал мотивирано становище за отказ за предоставяне на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП поради липса на инцидентно възникнала жизнено важна потребност.

Издадена е Заповед № ЗСП/Д-С-М/138/01.04.2020 г. на директора на ДСП-М., с която на лицето е отказано предоставянето на еднократна помощ при инцидентни нужди на основание чл. 16 от ППЗСП. Заповедта е оспорена по административен ред.

Издадено е Решение № 22-РД06-0069/23.04.2020 г., на изпълнителния директор на АСП, с което заповедта е потвърдена. Жалбоподателят обжалвал заповедта по съдебен ред, като с Решение № 4086/22.07.2020г. по адм.дело № 3760/2020г. на Административен съд София – град / АССГ/ оспорения акт е отменен и делото е върнато на ДСП М. за ново произнасяне при спазване на указанията на съда по приложението на закона. Съдът в решението си е приел, че въведеното извънредно положение в страната не отменя задължението на органите по социално подпомагане за провеждане на социална анкета чрез посещение в дома на жалбоподателя.

В изпълнение на задължителните указания на съда, от служители на ДСП М. на 18.08.2020г. е проведен телефонен разговор с жалбоподателя за уговаряне на времето за посещение в дома му. При този разговор жалбоподателят е отказал категорично да бъде извършено такова посещение. Независимо от отказа на З. С., на 18.08.2020г. и на 24.08.2020г. от служители на ДСП М. е извършено посещение на адреса на дома му, като с жалбоподателя не е осъществен контакт и са му оставени уведомления по

образец в пощенската кутия. Проведен е на 18.08.2020г. в 9.27 часа телефонен разговор със С., за което е съставен протокол, удостоверяващ отказа му да се осъществи посещение в дома му. От З. С. не са представени медицински документи удостоверяващи влошено здравословно състояние или други документи, установяващи необходимостта му от социално подпомагане.

Поради това поведение на жалбоподателя не е било възможно да бъде извършена социална анкета.

На 28.08.2020г. било изготвено становище, в което е направено мотивирано предложение за отказ на исканата помощ по чл.16 ППЗСП, поради липса на документи, удостоверяващи инцидентно възникнала жизнено важна потребност за жалбоподателя, обосноваваща отпускането на еднократна социална помощ по реда на чл.16 от ППЗСП.

На същата дата – 28.08.2020г била издадена Заповед № ЗСП/Д-С-М/138 от директора на Д“СП“ – „М.“ (л.7 от делото), с която е отказано отпускането на социална помощ по чл.16 ППЗСП. В заповедта е посочено, че към момента на подаване на заявлението за подпомагане и към жалбата не са представени документи, удостоверяващи влошено здравословно състояние на С. и необходимост от лечение, като не е установена инцидентно възникнала потребност от подпомагане по чл.16 ППЗСП, като е постановен отказ за отпускане на помощта.

Заповедта е оспорена по административен ред и е потвърдена с Решение № 22-РД06-0194 от 23.09.2020г. на директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“–С.–град.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съдът приема, че оспорената заповед на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М. е издадена от компетентен административен орган по чл.13, ал.2 ЗСП и е мотивирана от правна и фактическа страна съобразно чл.59, ал.2 АПК.

При издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Административният акт е издаден на основание чл. 16, ал. 1 от Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане ППЗСП, който определя, че за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности, на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно.

Наличието на цитираните потребности, обуславя отпускането на помощта по чл. 12, ал. 1, т. 3 от ЗСП. Характерно за нея, е че се отпуска еднократно, за да осигури и обезпечи задоволяването на конкретна, инцидентно възникнала жизненоважна нужда на лицата.

Нормата на чл. 16, ал. 1 ППЗСП предвижда възможност за отпускане за еднократна

помощ веднъж годишно на задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата. Съдържанието на разпоредбата несъмнено сочи, че помощта се отпуска за задоволяване на нужди, които са възникнали неочаквано, внезапно, т.е. такива, които излизат извън рамките на обичайните разходи и не са могли да бъдат предвидени. От събраните по делото доказателства не се установява в конкретния случай да са налице такива потребности. Инцидентната необходимост възниква непредвидимо и има извънреден, необичаен характер. Тези потребности настъпват внезапно и неочаквано в резултат на непредвидими обстоятелства. Това са потребности, които са в отклонение от обичайния начин на живот и бита на човека, като доказателствената тежест за наличието им пада върху жалбоподателя, а помощта се отпуска еднократно, веднъж годишно.

В конкретния казус не се установява наличието на такава инцидентно възникнала необходимост, още повече, че жалбоподателят сам е създал пречки за провеждане на социалната анкета и не се е отзовал на оставените две уведомления от социалните работници / л.11 и л.12/ за явяване в ДСП М. с документи във връзка със заявлението му за отпускане на еднократна помощ за инцидентни нужди. Нещо повече – съзнавайки необходимостта от провеждане на социална анкета, за която е настоявал изрично, оспорвайки по административен и съдебен ред заповедта от 01.04.2020г., с която му е отказано социално подпомагане, категорично, в телефонен разговор е отказал да съдейства за осъществяването на социалната анкета, вкл. и не е представил каквито и да било доказателства за възникнала инцидентна жизненоважна необходимост. Съгласно установеният в ППЗСП ред за отпускане на социалните помощи административно производство се образува с подаването на заявление-декларация по образец съгласно приложение № 1, подадено от пълнолетното лице по настоящ адрес до дирекция "Социално подпомагане", и след представяне на лична карта или личен паспорт на всеки член от семейството (чл. 26, ал.1 от ППЗСП). Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 1 ППЗСП в срок до 20 дни от подаването на заявление-декларацията социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад. Социалната анкета се провежда в дома на лицето или семейството по настоящ адрес – чл. 27, ал. 2 ППЗСП. Съгласно чл. 27, ал. 3 ППЗСП, в случай, че поради отсъствие на лицето или семейството, социалната анкета не може да бъде извършена, социалният работник оставя уведомление по образец съгласно приложение № 1а, в което се определя 3-дневен срок на лицето да се яви в дирекция "Социално подпомагане" за справка. Съгласно ал. 4 ако лицето не се яви, се прави повторно посещение в дома и ако лицето или семейството отново не може да бъде намерено, се оставя второ уведомление с указан 3-дневен срок за явяване в дирекция "Социално подпомагане". Съгласно чл. 27, ал. 5 ППЗСП, ако след поставяне на второто уведомление и изтичане на срока по ал. 4 лицето не се яви за справка в дирекция "Социално подпомагане", социалният работник прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за извършване на социална анкета.

В случая от представените доказателства се установява, че адреса на жалбоподателят е посещаван на 24.08.2020г и на 18.08.2020г. , като и двата пъти същият не е била открит от социалните работници. Органите на социалното подпомагане стриктно са спазвали процедурата по чл. 27 от ППЗСП, като са поставили две уведомления на адреса, както и са изпълнили указанията на съда в посоченото по горе решение.Тъй като в срока по чл. 27, ал. 4 ППЗСП жалбоподателят не се е явила в Д"СП", е

изготвено предложение за отказ за отпускане на месечна социална помощ въз основа на което е издадена и оспорената пред настоящия съдебен състав заповед. Същата е мотивирана и с невъзможността да бъде извършена социална анкета на жалбоподателя, каквато хипотеза е изрично предвидена в чл.27, ал.5 от Правилника и е основание да бъде отказано отпускането на социалната помощ. С оглед гореизложеното, като е постановил отказ да бъде отпусната на жалбоподателя социална помощ по чл.16 от ППЗСП, административният орган е издал един изцяло законосъобразен административен акт, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора е основателна претенцията за юрисконсултско възнаграждение на ответника, като същата бъде уважена в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173,ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 6б състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. К. С. от [населено място] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/138/28.08.2020г., издадена от Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение № 22-РД06-0194/23.09.2020 г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“–С.–град.

ОСЪЖДА З. К. С. от [населено място] да заплати юрисконсултско възнаграждение на Дирекция „Социално подпомагане“ (Д“СП“) – М. при ТП на НОИ С. - град в размер на 100 / сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 13, ал. 7 от ЗСП.

СЪДИЯ: